

בְּסִיעָתָא דְּשִׁמְיָא

חֹנִי הַמַּעֲגֵל וְעֵץ הַחֲרוֹב

סְפוּר עַל נְתִינָה, אֲמוּנָה וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל

השיעור של מושי

מוֹשֵׁי יָשָׁב בַּכֶּתֶה וְהִקְשִׁיב בְּשִׁמְחָה.
הַמּוֹרָה צִילָה לְמַדָּה אֶת הַיְלָדִים
סְפּוֹר מִיֶּחֶד.

זֶהוּ סְפּוֹר עַל אִישׁ קָדוֹשׁ שְׂאֵהָב אֶת ה'.
לְאִישׁ הַזֶּה קָרָאוּ: חוּנִי הַמַּעֲגֵל!

הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ

יום אחד, חוּנִי הַמַּעֲגֵל הִתְהַלֵּךְ לוֹ וְהָיָה בְּדֶרֶךְ.
הוא הִבִּיט בַּטֶּבַע וְהוֹדָה לַה' עַל עוֹלָמוֹ הַנִּפְלָא.
הֵלֵךְ חוּנִי, וּפְתָאוֹם רָאָה מַשְׁהוּ מְעַנִּין מְאֹד...

איש מבגר פֿעבֿודֿה

חֲזַנִּי רָאָה אִישׁ מִבֶּגֶר עוֹדֵר בְּאַדְמָה
לְאֵטוֹ.

הָאִישׁ הֵכִין בּוֹר קָטָן שֶׁל תְּקוּוּהָ,
וְהִתְכוּוֹנֵן לְנִשְׁתַּלְּ נִשְׁתִּיל, נְטִיעָה
חֲדָשָׁה.

הַשְׂאֵלָה שֶׁל חוֹנִי

אָמַר לוֹ חוֹנִי הַמַּעֲגֵל:
סְלִיחָה אֲדוֹנִי, אַתָּה כָּל כֶּךָ מְבַגֵּד...
מָה אַתָּה שׁוֹתֵל בְּאַדְמָה?

עץ הַחַרֻבִּים

הָאִישׁ הַמְבַּגֵּר חַיִּךְ מִתּוֹךְ
אֲמוּנָה וְרוּגֶעַ, וְעָנָה:
אֲנִי שׁוֹתֵל עֵץ חַרֻבִּים!

שְׁבַעִים שָׁנָה!?! חוֹנִי תַמִּיּה וְהִתְפַּלֵּא
תַמָּה וְהִתְפַּלֵּא מְאֹד.
הוא יֵדַע הֵיטֵב אֶת חֻקֵּי הַטֶּבַע שֶׁבָּרָא ה'...
לִזְקֹחַ לַעֵץ חֲרוֹבִים שְׁבַעִים שָׁנָה עַד שֶׁהוא מוֹצִיא פְרוֹת!

הַפֶּלֶא הַגָּדוֹל

אָמַר לוֹ חוֹנִי: סְלִיחָה שְׁאַנִּי אוֹמֵר,
”אַתָּה כָּבֵד מְבָגֵר! הֲרִי אֶתָּה שׁוֹתֵל
עֵץ שִׁצְמַח בְּעוֹד שְׁבָעִים שָׁנָה.”
וּבְעוֹד שְׁבָעִים שָׁנָה... אֶתָּה
לֹא תִהְיֶה כָּאֵן!”

הַתְּשׁוּבָה הַמְּאִירָה

עֲנֵה הָאִישׁ הַמְּבֹרָךְ בְּאַהֲבָה:

אַתָּה צוֹדֵק, בְּעוֹד שְׁבָעִים שָׁנָה אֲנִי לֹא אָהֳיָה כָּאֵן.
אַבֵּל... כְּשִׁינְאוּ הַפְּרוֹת, הַיְלָדִים שְׁלִי יִזְכּוּ לֶאֱכֹל מֵהֶם,
וְהַנְּכָדִים שְׁלִי יִזְכּוּ לֶאֱכֹל מֵהֶם!

לֹא רַק לְעַצְמִי

הוֹסִיף וְאָמַר אוֹתוֹ מְבוֹגֵר אֶת הַכָּל הַגָּדוֹל:
לֹא כָּל מָה שֶׁבֶן אָדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הוּא עוֹשֶׂה רַק לְעַצְמוֹ,
הוּא עוֹשֶׂה גַם לְאַחֵרִים.

מוֹיֶשֶׁי בַּבֵּית

כְּשֶׁמוֹיֶשֶׁי חָזַר הַבֵּיתָה, הוּא סִפֵּר
לְאִמָּא בְּהִתְרַגְּשׁוֹת אֶת הַסִּיפּוֹר.

הוּא הֵבִין שְׂכֵמוֹ שֶׁה' שָׁלַח אֲנָשִׁים
לְשֹׁתֵל עֵצִים בְּעֶבֶר שִׁיְהִיו לָנוּ הַיּוֹם,
כִּךְ גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג לַדּוֹרוֹת
לַדּוֹרוֹת הַבָּאִים.

לעשות טוב לאחרים

מוישי יצא לגן שליד הבית והחליט לשתל
עץ בעצמו! הוא התפלל לה' ובקש שהעץ
יגדל ויתן פרות מתוקים לכל ילדי ישראל.

מָה אֲנֵחָנוּ שׁוֹתְלִים הַיּוֹם?

שְׁתִּילָה בִּלְב (מצוות):

אֲנֵחָנוּ עוֹשִׂים מַעֲשִׂים טוֹבִים הַיּוֹם,
שֶׁיָּבִיאוּ אֶמְחָה וּבִרְכָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל!

שְׁתִּילָה בְּאֶדְמָה:

אֲנֵחָנוּ נוֹטְעִים עֵצִים שֶׁיִּתְּנוּ פֶּרִי
וְיֵצֵל לְאַחֲרִים בְּעֶתִיד.

תודה לה' על כל מה שיש

אנחנו מודים לה' על כל הטוב שהוא נתן לנו,
ועל כל הדורות שטרחו ושתלו עבורנו.
נתפלל לה' שנזכה גם אנחנו לשמח אחרים!
עם מוח לחרן יהרעל שא היערת חיה.

הַבְּרָכָה שֶׁלָנוּ
שֶׁנִּזְכָּה תָמִיד לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים,
לֹא רַק לְעֲצִמָנוּ - אֲלָא לְמַעַן כָּל עַם יִשְׂרָאֵל!
סוף